

לפתע מוצף התיאטרון הישראלי בהצגות העוסקות בבעיות של האדם בצה"ל -

יוסף לפיד גנו כתבה טלוויזיונית שדיווחה על נסיונות אלה - וגרם לסערה

מילחמת ההתשה של

לפיד

שר לומר עלי שאני מזכיר למישהו קלגס נאצי? המחזה הוא כל כך חינוכי, יש בו מסר אדיר של שלום.

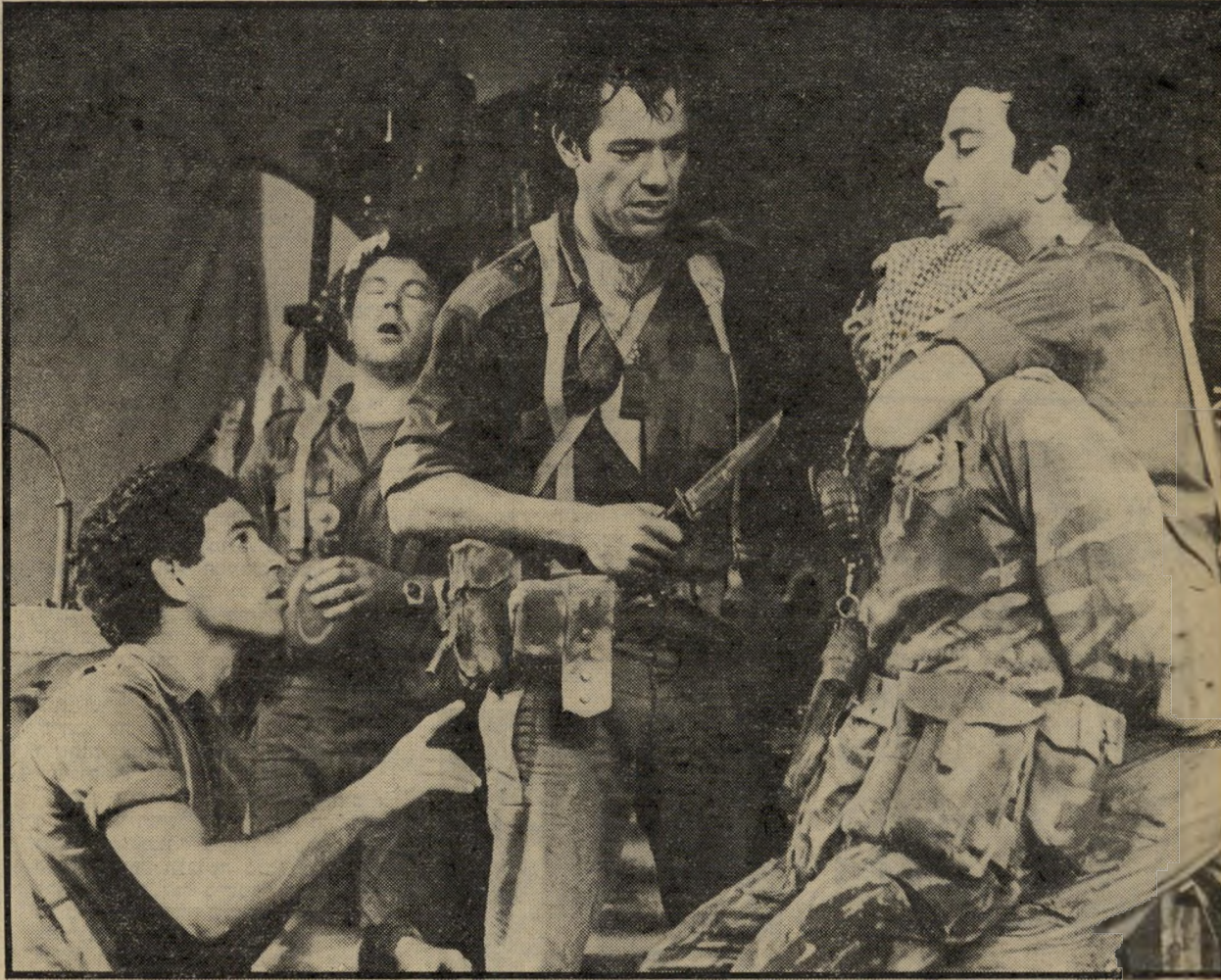
נועם סמל, מפקד הקומדיה התשה, שמועלית בתיאטרון חיפה, הצהיר בזעם שהוא שוקל נקיטת צעדים מישפטיים נגד הטלוויזיה, אם היא לא תבהיר לקהל הישראלי שבהצגה שלו אין שום זכר לנאציזם. "יש לנו הצגה נהדרת", הוא מצייץ היר בלהט. "הרבה הומור מקאברי, ושיי רים פטריטיים מה יותר פטריטי מהשיר ארץ אגדה, שחותם את המחזה? נכון" הוא מוסיף, "הדברים לפעמים חריפים וגסים, אבל מכאן ועד להצגה על קונר טציות לנאצים הדרך ארוכה".

שלוש ההצגות שמועלות בו בזמן בתיאטרון חיפה, תיאטרון המסכות וקבוצת התיאטרון (נווה צדק), עוסקות בתיאור הווי צה"לי, ומעלות סיטואציות מחייהם של היילים לוחמים.

חיילים יצאו לדרך, שמועלה עליידי תיאטרון המסכות, הוא מחזה על-פי ויליס היל, שעובד עליידי הלל מיטלפונקט ובריי על-ידי הלל נאמן.

הדמויות המשתתפות במחזה: סג"מ אפי (זאב שימיוני), מפקד חוליית הסיוור, טיפוס כריזמטי ומפקד מלידה; רב"ט מיכה (איציק סידון), סגנו של אפי, טיפוס שלילי שהקידום שלו עומד בראש מעייניו.

גיבורים נוספים הם טר"ש רובין (רוי לוקאס), עולה-חדש מארצות-הברית, שמש"תדל בכל כוחו להפוך אחד מהחברה, אך עומדת לו למיכשול העובדה שהוא חסיד של אמנת גינבה וסולד מהרג; טוראי פחיי (חיים חובה), יליד רמלה, שונא דר"גות ובו לכל מיתוס אפשרי, טוראי שפיגל

כשתופסים החיילים את השבוי הערבי, מתעורר ביניהם ויכוח. חלקם רוצה להורגו וחלקם רוצה להביאו לחקירה. פחיימה, שמו"ן בתחילת המחזה לרצוח את השבוי, מגן עליו בטוף בגופו. כן נראים הוד"רים בתחילת המחזה, חיילים יצאו לדרך, לפחיימה, החייל מרמלה (חיים חובה).

ערבי טוב, ערבי את

"אתם זונות! מה זונות רצות?"
"זין, המפקד!"
"אצלי אתם תהיו מושלמים, לא תר-גישו שמכים אותכם ושאתם מכים אחרים!"

זה על הבימה. ובקהל:
"למה אתם צוחקים?" שאל צופה נרגז את האנשים שישבו סביבו ושצפו במחזה זה של דליק וולוניק, מחלקה 3 כיתה 1, שמועלה בימים אלה במרכז התיאטרוני נווה צדק. "למה לצחוק? זו המציאות. ככה הדברים קרו לי. כשאני רואה אותם עכשיו עומדות לי דמעות בעיניים."

קהל שישב סביבו השתתק במבוכה, אך את פרצי הצחוק של יתר הצופים אי אפשר היה לעצור. לקראת סיום ההצגה, הפטיר אחד הצופים: "מגוימים, בחיי שמוגוימים". שלושה צעירים שישבו סביבו בו מהירו להשתקף בזעם. "איה מגוימים? אנחנו היינו שם. זה בדיוק".

שלוש ההצגות, שמתפלות ביחסים בתוך הצבא, מועלות בימים אלה עליידי שלוש תיאטראות בארץ. הצגות אלה עלו בש"בוע האחרון לכותרות העיתונים, ולא דור-קא במדורי הביקורת.

לפני אורחי מדינת ישראל, הרגישים לנו-שא-הצהרתו של לפיד עוררה התמרמרות וזעם בין כל אלה שהיו מעורבים וקשר רים להצגה. היא גם גרמה לוויכוח בקרב כתבי הטלוויזיה, שרובם מתחו ביקורת על החלטתו השרירותית של המנכ"ל.

"מסר של שלום"

"אני לא איש פוליטי", הצהיר הש"בוע דליק וולוניק, מחברה של הה"צגה מחלקה 3 כיתה 1. "תמיד הייתי בטוח שכל ההאשמות על צנזורות הן רק אגדות. פיתאום זה קורה לי, ואני לא מבין למה."
"הבאתי במחזה סיפור אישי שלי. אם יש כאן כתבי-אישום נגד הדרג הפוליטי, זו אינה בעיה שלי. פשוט סיפרתי מה עבר עלי. לא המצאתי שום דבר". דליק מפסיק לרגע, מוחה את הזיעה ממצחו וממשיך: "בחיי, אני לא מבין. זו הצגה פטריטית שמעלה בעיות קיומיות. מצ"בים רעים צריך לשנות, אי אפשר להת-עלם מהם."

חיים חובה, השחקן הראשי בהצגה חיי לים יצאו לדרך, שאל השבוע, כשחזר ממילואים, וראה את הכותרות בעיתונים: "איך אפשר לומר עלי דברים כאלה? אני משחק בהצגה חיילי ישראלי שמגן בגופו על מחבל, ומאיים להרוג את המ"פקד שלו אם יפגע במחבל, אז איך אפי-

מה יש לקצינה? ביו שדית, בודק יצחקי החובש (גידי גוב). הקצינה היא ישראלה הפסיכולוגית (לאה אורשר). יש-קשקשנית המאוהבת בגופה ומעריצה את חוכמתה. הקטע לקוח מהמחזה התשה, ראלה.